

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave journalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

pov. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGBREV HVER FREDAG



Ny bog: En samlet europæisk venstrefløj skal løse kontinentets problemer

af **Lauritz Korfix Schultz**

Publiceret 14/06/2019 i Bøger/Politik & Samfund

skal samle den europæiske venstrefløj i en tid, hvor nationalistiske strømme gør Europa til et uroligt hav. Europa har ikke bare brug for redningsveste, men et helt nyt skib, der ikke vil forlise. Spørgsmålet er, om venstrefløjen som kaptajn på skibet Europa er i stand til at navigere, ikke vil gå til i interne uenigheder og om man ikke også skulle invitere de borgerlige med ombord i kampen om klima, ulighed, flygtninge og den stigende demokratiske legitimitetskrise.

“Man kan ikke leve rigtigt i en falsk verden”. Dette diktum af filosofen Theodor W. Adorno, der tilhørte Frankfurterskolen, støder jeg på godt 100 sider inde i den klejne og fokuserede bog *Den nye Internationale*

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

“

Europa, som kontinentet står nu, er falsk, fuld af populisme og har, hvis man som forfatteren er en moderne, miljøbevidst og veluddannet storbyborger, fire afgørende problemer, som en mellemlider ville kalde interessante udfordringer: demokratiets legitimitetskrise, klimaforandringer, ulighed og flygtningekrise.

Adorno-citatet er skrevet under nazisternes folkedrab på jøderne, men passer alligevel forbilledligt på Europas nuværende kriser, som Ibsens bog handler om: Europa, som kontinentet står nu, er falsk, fuld af populisme og har, hvis man som forfatteren er en moderne, miljøbevidst og veluddannet storbyborger, fire afgørende problemer, som en mellemlider ville kalde interessante udfordringer: demokratiets legitimitetskrise, klimaforandringer, ulighed og flygtningekrise. Motoren i bogen er Ibsens håb om et bedre samfund, som venstrefløjen skal forløse. Hensigten er klar, men håbet om en samlet europæisk venstrefløj kan synes naivt. Det er forfatteren den første til selv at pege på, da han gendriver det modargument i bogens slutning. Det ændrer ikke på det modige ved at sætte Europas problemer under debat for nu at sige det brandesiansk.

Bogens ide: en samlet venstrefløj

på nutidens spøgelse er, at venstrefløjen skal “danne en ny *Demokratisk Internationale*, som kan demokratisere Den Europæiske Union og bruge det europæiske samarbejde som en grænseoverskridende udbygning af demokratiet i kampen for en mere lige og bæredygtig verden.”

Internationalen kender man fra Marx’ ide om organiseringen af arbejdere på tværs af landegrænser. Ibsen redegør kort for, hvordan både første og anden Internationale gik i opløsning. Den første i 1876 “på grund af interne konflikter mellem bevægelsens socialistiske og anarkistiske fraktioner” og den anden dannet i 1889 på grund af første verdenskrigs sygelige optagethed af at pleje den enkelte nationalstats

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

men mærkes konstant i Europa i disse år (på trods af Dansk Folkepartis pauvre Europaparlamentsvalg). Derfor er der ifølge forfatteren brug for et modsvar i form af en samlet venstrefløj i Europa.

“

Hvordan skal en ny Internationale forhindre den fri bevægelighed, når lønniveauet er lavere i mange andre lande end fx Danmark, og iveren efter en bedre økonomisk tilværelse får folk til at bevæge sig mellem lande?

Umiddelbart kunne man tro, som Ibsen også selv gør opmærksom på, at bogens hensigt er en lang forsvarstale for globalismen, EU-support og afstandtagen til nationalstaternes grænser. Det er dog ikke tilfældet. Ej heller er Ibsen fortaler for ideen om at etablere Europas Forenede Stater à la USA. Næh, venstrefløjen skal ifølge Ibsen “konstituere sig i form af en ny Internationale” fordi “nationalstaten i en globaliseret kapitalistisk markedsøkonomi ikke længere har styrken eller rækkevidden til at opfylde de legitime forventninger, som borgerne har til den.” Internationalens projekt skal ifølge Ibsen både fungere indenfor og på tværs af nationalstatens rammer. Netop Karl Marx’ projekt med den første Internationale, der var at forhindre, at de forskellige lande spillede arbejderne ud mod hinanden, rejser et relevant spørgsmål i forhold til nutidens europæiske arbejdsmarked, som Ibsen er optaget af. Hvordan skal en ny Internationale forhindre

til at bevæge sig mellem lande?

Deleøkonomien revses

Ibsen revser i den henseende vidunderligt deleøkonomien, der er populær blandt storbyborgere, men som afgjort har skyggesider. Den enkelte føler måske, at hun vinder ved at udleje eller leje via Airbnb, eller køre for eller med Uber. Men deleøkonomi opretholder for Ibsen “en illusion om at tjene almene interesser, mens realiteten er” at den “som samfundsmæssig virkelighed i massiv grad tjener et lille, formuende mindretals interesser på bekostning af det store flertal.”

Kapitaliseringen i sympatisk forklædning gør hin enkelte til en

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Taxaloven er symptombehandling, et dige der kan bryde sammen, hvornår det skal være, og det bliver ifølge Ibsen fagbevægelsens opgave at få strittet imod

Det fik man hertilands delvist stoppet med taxaloven, hvor Uber blev gjort forbudt, men tendensen er ikke til at komme udenom generelt i Europa. Den er kommet for at blive; taxaloven er symptombehandling, et dige der kan bryde sammen, hvornår det skal være, og det bliver ifølge Ibsen fagbevægelsens opgave at få strittet imod. Hvad en samlet venstrefløj skal kunne gøre i forhold til de virksomheder, der fremmer deleøkonomi, synes svært at se, fordi middelklassen netop oplever den lønnedgang (dog ikke i Danmark) som Ibsen selv er først til at pege på. Det vil blot gøde jorden endnu mere for deleøkonomi, selv om arbejdere ganske rigtigt ville stå stærkere, hvis de i højere grad organiserede sig. Men lysten til selv at tjene ekstra penge ved at køre Uber er større end den fælles, solidariske tanke, der kan presse virksomhedsejeren. Ibsens analyse er god, men spørgsmålet er, hvor realistisk det er at få bugt med deleøkonomien, der giver folk følelsen af at gøre noget godt, mens enkelte virksomheder i virkeligheden er dem, der tjener stort på deleøkonomiens sympatiske ide. Det bliver en hård kamp at tage op.

Europas problemer er problemerne uden for Europa

Den nye Internationale skal ifølge forfatteren kendes på, at man ikke bare laver en arbejderinternationale. Internationalismen “må

bredeste forstand, der søger at underlægge såvel den politiske som den økonomiske magt i en globaliseret kapitalistisk markedsøkonomi”. For Ibsen gælder ideen om en samlet venstrefløj både inden for nationalstaterne, såvel som globalt. Man kan spørge kritisk, hvordan venstrefløjen nogensinde skal kunne samle sig internationalt, når den på vores egen landspolitiske scene ikke formår at udgøre fælles front – der er store forskelle på Folkebevægelsen mod EU (som Ibsen giver kras kritik) til de mere europaglade SF’ere. Måske det kun er muligt under populismens faner, som den belgiske politiske teoretiker Chantal Mouffe har slået til lyd for, hvilket Ibsen forholder sig kritisk til.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

heller ikke ved at venstrefløjen samler sig – dertil er
andre kræfter i Europa alt for stærke til, at
venstrefløjen alene kan løse de problemer,
værdimæssigt såvel som parlamentarisk.

Ibsens antipopulistiske projekt er således sympatisk, men en samlet europæisk venstrefløj vil ikke pr. automatik føre til et europæisk paradis. Det kræver, at hele det politiske spektrum skaber bedre arbejdsforhold til den enkelte middelklasseborger i Europa – og i det regnestykke levner Ibsen ikke nok opmærksomhed i forhold til den arbejdskraft, der ikke har været vant til vestlige levestandarder og er villige til at tage langt dårligere betalt arbejde i lande som Danmark, ja, ikke bare arbejdskraft udefra, men også arbejdskraft indefra, der med den britiske samfundsforsker Guy Standings begreb prekariatet, er villige til at acceptere selv de ringeste arbejdsvilkår for at opleve økonomisk stabilitet. Derudover løses klimakrisen og flygtningespørgsmålet heller ikke ved at venstrefløjen samler sig – dertil er andre kræfter i Europa alt for stærke til, at venstrefløjen alene kan løse de problemer, værdimæssigt såvel som parlamentarisk.

Europas ømme punkter såsom faldende lønniveau og flygtningepres bidrager blot endnu mere til, at bogens mål om en samlet europæisk venstrefløj ikke kun bør tilstræbes af en samlet venstrefløj, men at uligheden, klimakrisen og flygtningespørgsmålet skal bekæmpes bredt politisk og at vejene til at løse de problemer, som Ibsen skitserer, ikke blot løses gennem venstrefløjens mobiliseringspotentiale, men skal løses på tværs af politiske fløje. Det borgerlige Europa er for stort til ikke at kunne blive tænkt ind i Ibsens fremtidsscenarie. Venstrefløjen

mellem de enkelte grupper i Europaparlamentet. Det ville virkelig kunne rykke noget, og i den henseende er Europaparlamentsvalget, der fra dansk side sagde ja til proeuropæiske partier, over et bredt politisk spektrum med til at indgyde håb. Men ser man på det samlede europæiske valg, er der også frygt at spore: den europæiske alliance for folk og nationer, anført af italieneren Matteo Salvini.

Mens mobiliteten rigtignok har skabt muligheder for store dele af den europæiske befolkning, har den for lavtuddannede uden sprogkundskaber betydet tabte arbejdspladser eller frygt for, at det økonomiske grundlag ville smuldre – arbejdspladsen bliver rykket et andet sted hen, hvor produktionsomkostningerne ikke er så tunge.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

meget som orker at bladre i bogen i den boghandel, der for længst er lukket i Gram.

Det er ellers blandt andet for den udsatte arbejders skyld, der har fået Ibsen til tastaturet – den nye Internationale skal netop gennem faglig og politisk organisering øge sikkerheden for den usikre tilværelse. Når Ibsen selv præsenterer sin egen baggrund, må han også være klar til at stå på mål for den: Det er let for en veluddannet universitetsansat, der har haft Europas universiteter som sin egen legeplads at være positivt stemt over for venstrefløjens fælles organisering, når Europas problemer må synes langt større for den ufaglærte arbejder, hvis job rykkes til Asien i morgen, end den er for en højtuddannet postdoc.

For at løse de problemer bogen skitserer, bliver man nødt til at se på, hvilke problemer i Europa: ulighed, flygtninge og klima, der skabes uden for Europa. Spørgsmålet er fx, hvad vi skal stille op med dem uden for kontinentet, der i ligeså høj grad lægger lokaler til outsourcing af europæiske virksomheder, og også er med til at presse de europæiske lønninger. Bogen foreslår i den sammenhæng, at landsbrugsstøtten til Afrika skal skrottes.

“

Under alle omstændigheder har denne fokuserede og veloplagte bog åbnet en væsentlig debat, der er værd at tage – for problemerne skal løses, spørgsmålet er blot, om venstrefløjen kan klare ærterne alene.

Problemerne synes for store til, at venstrefløjen alene kan klare disse, da de netop opretholdes af højrefløjen, hvorfor de bliver svære at løse – og så skal de ifølge Ibsen “måske” løses globalt. Hvordan det lader sig gøre, fx med Asiens fremturen på det europæiske kontinent og de demografiske fremskrivninger i Afrika, der er uhyre præcise, ville også være relevant at diskutere. Under alle omstændigheder har denne fokuserede og veloplagte bog åbnet en væsentlig debat, der er værd at tage – for problemerne skal løses, spørgsmålet er blot, om venstrefløjen kan klare ærterne alene.

Malte Frøslee Ibsen – Den nye Internationale

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

DANSK FOLKEPARTI

KARL MARX

MALTE FRØSLEE IBSEN

THEODOR W. ADORNO

UBER

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

Hverdagsdansk:
Deleøkonomi
skaber ægte
kultur møder

De Radikale vandt
stort, men partiet
kan tabe sit
humanistiske
projekt på gulvet

Onsdag vinder de
røde og torsdag
begynder det
svære



gymnasielærer og freelancejournalist.
Kan du lide hvad du læser? Så støt Lauritz'
skrivekløe på Mobile Pay 60691117.



S T Ø T P O V

POV har ikke nogen betalingsmur, men vi har brug for støtte fra vores læsere.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

100 kr. 50 kr. 25 kr. 10 kr. 5 kr. 1 kr.

25 kr.

50 kr.

100 kr.



Støt POV med MobilePay

Du kan også støtte POV's journalistik med en flad tyver (eller mere) via
MobilePay 64023 - eller ved at klikke på logoet:

